

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera

a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobců: a) Ing. F. R., narozen „X“,
b) Mgr. I. R., narozena „X“,
oba bytem „X“,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor kultury a památkové péče,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, č. j. 443/KP/2017, JID:
165992/2017/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru kultury a památkové péče, ze dne 16. 10. 2017, č. j. 443/KP/2017, JID: 165992/2017/KUUK, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům a) a b) náhradu nákladů řízení ve výši 6 048 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru kultury a památkové péče, ze dne 16. 10. 2017, č. j. 443/KP/2017, JID: 165992/2017/KUUK, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 31. 7. 2017, zn. SPP 141/2017, č. j. MgMT/082767/2017, kterým podle § 14 odst. 2 a 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“) správní orgán I. stupně nepřipustil ve výroku B) demontáž původní krytiny Cembrit dominant – černá, výměnu některých prken střešního bednění (dle stavu) a montáž PREFA falcových šablon 0,7 x 290 x 290 mm P10 antracit i ostatních střešních prvků této značky na domě č. p. „X“ v ulici „X“ v „X“, který se nachází na území Městské památkové zóny Krupka, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod č. rejstříku 2178 (dále jen „Ústřední seznam kulturních památek“).

Žaloba

2. Žalobci v žalobě uvedli, že jsou vlastníky domu č. p. „X“ v ulici „X“ v „X“, který se nachází na území Městské památkové zóny Krupka evidované v Ústředním seznamu kulturních památek, jehož současná krytina je nekvalitní a vyžaduje výměnu za krytinu kvalitnější. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí namítali jeho nepřezkoumatelnost, jelikož se v něm žalovaný nezabýval odvolací námitkou, že správní orgán I. stupně nezákonně zakázal demontáž stávající krytiny, když tuto námitku nesprávně spojil s námitkou týkající se zákazu montáže nové krytiny. Ačkoliv žalobci namítali, že jim správní orgán I. stupně zakázal demontáž současné nekvalitní krytiny bez dalšího, žalovaný se vypořádal pouze s tím, že navrhovaná krytina není v souladu se zájmy státní památkové péče. Dle žalobců obsahuje negativní výrok prvostupňového rozhodnutí dvě oddělitelné části, žalovaný tudíž námitku směřující vůči zákazu demontáže opomenul vypořádat.
3. Dále žalobci namítali, že správní orgány interpretovaly právní úpravu státní památkové péče přepjatě formalisticky, aniž by zkoumaly přiměřenost restrikcí vůči vlastnickému právu žalobců. K problematice přepjatého formalismu odkázali na nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 85/06, a ze dne 14. 11. 2017, sp. zn. I. ÚS 3391/15. Žalobci zdůraznili, že bez dalšího nelze eliminovat výkon veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy, aniž by správní orgány zkoumaly přiměřenost takového postupu. V rozhodnutí správních orgánů však zkoumání proporcionality absentovalo. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, sp. zn. 7 As 188/2012, a ze dne 13. 8. 2009, sp. zn. 7 As 43/2009, žalobci konstatovali, že postup orgánů státní památkové péče musí být přiměřený a řádně zdůvodněný a prováděné zásahy do vlastnických práv co nejmenší. Výklad zvolený správními orgány vylučuje, aby žalobci mohli eliminovat ztráty na majetku, resp. aby mohli v souladu s cíli státní památkové péče řádně udržovat dům v památkové zóně, což je v rozporu s čl. 35 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Žalobci během správního řízení předkládali podklady a podávali vyjádření, z nichž vyplývá, že demontáž stávající krytiny je nezbytná. Správní orgán I. stupně neprovedl místní šetření a „od stolu“ rozhodl, že je v souladu s cíli státní památkové péče, aby byla stávající krytina zachována. Dle žalobců je naopak v zájmu domu, aby byla jeho krytina vyměněna.
4. Žalobci správnímu orgánu I. stupně rovněž vytýkali, že nevyhověl žádosti o povolení demontáže krytiny i přesto, že mohl současně s povolením stanovit podmínky spočívající Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v určení vhodné krytiny. Takový postup správního orgánu I. stupně nepřiměřeně zasahuje do vlastnických práv žalobců a je v rozporu s cíli státní památkové péče. Žalobci poukázali na stanovisko Národního památkového ústavu ze dne 14. 7. 2017, ze kterého vyplývá, že i Národní památkový ústav dospěl k závěru o nutnosti výměny stávající krytiny. Nezákonnost rozhodnutí správních orgánů žalobci shledali rovněž v závěrech o nevhodnosti nové krytiny. Tvrdili, že druh krytiny, který správní orgány označily za souladný s cíli státní památkové péče, již není vyhovující. Naproti tomu je nová krytina kvalitnější, efektivněji chrání dům v památkové zóně a jsou s ní spojeny nižší náklady na údržbu a opravu. Žalobci opakovaně předkládali podklady o tom, že jimi vybraná krytina splňuje požadavky státní památkové péče a je používána na jiných kulturních památkách v České republice i v Evropě. Nesouhlasili s argumentací, že jde o odkazy na nemovitosti mimo správní obvod dotčených správních orgánů. Správní orgány si totiž mohly sehnat podklady o předmětných stavbách, ale zejména měly požádat ústřední orgán státní památkové péče o sjednocující stanovisko či metodiku, aby nedocházelo k rozdílné aplikaci právní úpravy v různých správních obvodech. Žalobci argumentovali také tím, že střecha jejich domu je viditelná pouze z vyhlídky hradu Krupka, ze které není možné pouhým okem poznat rozdíl mezi barevně sjednocenými, avšak materiálně odlišnými krytinami, své tvrzení však bez provedení místního šetření nemohli prokázat.

5. Nezákonnost žalobci spatřovali též v tom, jak se správní orgány vypořádaly s námitkou narůstání nákladů na opravy stávající krytiny. Správní orgány připustily, že stávající krytina oproti krytině navrhované stárne rychleji a bude vyžadovat častější údržbu, to však žalobci mohou řešit žádostí o dotaci. K tomu žalobci uvedli, že nekvalita stávající krytiny není jen otázkou peněz vynaložených na její opravu, ale i starostí a času s tím spojeného. Podotkli, že dotace jim nepomůže, pokud dojde k opětovnému vyplavení podkroví, navíc dotační program nesahuje náklady ve výši 100 %, není nekonečný a není záruka, že z něj bude možné za pár let čerpat prostředky na opravy.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K námitce nepřezkoumatelnosti žalovaný uvedl, že žalobci v žádosti o vydání závazného stanoviska neuvedli, že ke každému bodu žádosti požadují vydat závazné stanovisko. Správní orgán I. stupně žádost posuzoval dle obsahu, a tedy k zamýšlené obnově jako celku. Protože žádost zněla současně na demontáž stávající krytiny i montáž nové krytiny, která je z pohledu orgánů státní památkové péče nevhodná do historického prostředí chráněného území zapsaného v Ústředním seznamu kulturních památek, nepřipustil správní orgán I. stupně po vyjádření Národního památkového ústavu navrhovanou obnovu v rozsahu výměny střešní krytiny. Naopak výměnu střešních oken nechtěl správní orgán blokovat, a proto jejich obnovu připustil. S tímto postupem se žalovaný ztotožnil a také jej odůvodnil. K námitce přepjatého formalismu a nezkoumání přiměřenosti restrikcí vůči vlastnickému právu žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně proporcionalitu zkoumal, přestože ji ve svém rozhodnutí nepojmenoval. Na základě posouzení přiměřenosti však následně umožnil výměnu opotřebovaných střešních oken. K námitce nemožnosti žalobců udržovat dům v souladu s cíli státní památkové péče žalovaný uvedl, že v souladu s těmito cíli naopak není postup žalobců, kteří k obnově předmětného domu prosazují užití krytiny, která je v rozporu se zájmy státní památkové péče v Městské památkové zóně Krupka, protože nerespektuje dochovanou materii

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

krytiny a není z hlediska použitého materiálu vhodná. Výkon státní památkové péče nebrání vlastníkům udržovat svůj majetek při respektování zákonných norem.

7. K námitce, že správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti i přesto, že mohl stanovit podmínky spočívající v určení vhodné krytiny, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně neměl možnost stanovit krytinu, protože žalobci požadovali užití konkrétní krytiny. Z vyslovené nepřipustnosti demontáže stávající krytiny a její náhrady za nevhodnou krytinu nelze dedukovat, že je správní orgán I. stupně proti nutné údržbě domu. Údržba však musí být v souladu se zájmy státní památkové péče deklarovanými vyhlášením chráněného historického území Krupka památkovou zónou. K námitce, že žalobci vybraná krytina splňuje požadavky státní památkové péče a je používána na jiných památkách v České republice i v Evropě, žalovaný uvedl, že jde pouze o subjektivní názor žalobců, který nelze považovat za odborný výklad k používání navrhované krytiny. Zdůraznil, že Národní památkový ústav navrhovanou krytinu označil jako nevhodnou do plošně památkově chráněného území. Z uvedeného závěru vycházel i správní orgán I. stupně. K námitce, že pouhým okem nelze rozpoznat rozdíl mezi barevně sjednocenými krytinami, žalovaný uvedl, že je irelevantní, protože použití nevhodné krytiny v památkové zóně se může stát precedentem. K námitce neprovedení místního šetření podotkl, že provádění důkazů je na úvaze správního orgánu, který s ohledem na znalosti místních poměrů rozhoduje, zda je nutné místní šetření v dané věci provést. K námitce týkající se kompenzace nákladů na častější údržbu žalovaný uvedl, že v předmětné pasáži odůvodnění prvostupňového rozhodnutí neshledal nezákonnost, nýbrž poučení a seznámení žalobců s možnostmi kompenzace případných vyšších nákladů na údržbu.
8. Závěrem žalovaný konstatoval, že správní řízení bylo vedeno v souladu s čl. 2 Listiny základních práv a svobod. Správní orgán I. stupně zjistil skutečný stav věci dle § 2 odst. 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgány svým postupem chránily veřejný zájem na úseku státní památkové péče ve smyslu § 1 památkového zákona, který spočívá ve vytvoření všestranných podmínek pro zachování kulturních památek, jejich zpřístupňování a vhodné využívání. Upozornil, že vlastnictví dle čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod zavazuje. S poukazem na čl. 35 odst. 3 Listiny základních práv a svobod žalovaný uvedl, že napadená rozhodnutí správních orgánů naopak odvrátila ohrožení či poškození kulturní památky.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobci podali dne 31. 5. 2017 žádost o vydání závazného stanoviska ve smyslu § 14 odst. 2 památkového zákona k domu č. p. „X“ v ulici „X“ v „X“. V žádosti rozsah stavebních úprav vymezili takto: „*Demontáž původní krytiny Cembrit dominant – černá. Výměna některých prken střešního bednění (dle stavu). Výměna střešních oken Velux kus za kus (5 ks). Jihozápadní střecha 4x a 1x severovýchodní strana střechy. Střešní okna Velux š. 78 x v. 140. Montáž PREFA falcovaných šablon 0,7 x 290 x 290 mm P10 antracit i ostatních střešních prvků této značky.*“ K žádosti správního orgánu I. stupně vydal Národní památkový ústav, územní pracoviště v Ústí nad Labem, dne 14. 7. 2017 vyjádření, v němž konstatoval, že z hlediska zájmů státní památkové péče je výměna oken akceptovatelná bez stanovení podmínek, zatímco navržená výměna střešní krytiny je neakceptovatelná. Dne 31. 7. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí zn. SPP 141/2017, č. j. MgMT/082767/2017, jímž stanovil, že práce spočívající ve výměně střešních oken Velux kus za kus, celkem 5 ks oken (jihozápadní strana střechy 4x, severovýchodní strana střechy 1x), za nová střešní okna Velux (šířky 78 mm a výšky 1400 mm) jsou přípustné bez podmínek, a současně, že práce spočívající v demontáži původní krytiny Cembrit dominant – černá, výměně některých prken střešního bednění (dle stavu) a montáži PREFA falcových šablon 0,7 x 290 x 290 mm P10 antracit i ostatních střešních prvků této značky jsou nepřípustné. Proti uvedenému rozhodnutí podali žalobci dne 25. 8. 2017 odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Nejprve se soud zabýval otázkou, zda je rozhodnutí správního orgánu o vydání závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 památkového zákona samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Dle § 44a odst. 3 věty první památkového zákona platí, že závazné stanovisko podle § 14 odst. 1 a 2, je-li vydáno orgánem státní památkové péče ve věci, o které není příslušný rozhodovat stavební úřad podle zvláštního právního předpisu, je samostatným rozhodnutím ve správním řízení, jinak je úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem. V předmětném řízení správní orgán I. stupně rozhodoval o vydání závazného stanoviska coby orgán státní památkové péče, přičemž zejména posuzoval vliv zamýšlených úprav na předmětné stavbě s ohledem na ochranu městské památkové zóny, rozhodoval tedy ve věci, o které nepřísluší rozhodovat stavebnímu úřadu dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Z uvedeného vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí je samostatným (konečným) rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu, a nikoliv závazným stanoviskem dle § 149 správního řádu, které představuje toliko podklad pro rozhodnutí konečné (k rozlišování závazných stanovisek v návaznosti na možnost jejich soudního přezkumu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, publ. pod. č. 2434/2011 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Soud tudíž konstatuje, že se na přezkum prvostupňového rozhodnutí nevztahuje kompetenční výluka dle § 70 písm. a) s. ř. s., a soud je tedy může podrobit přezkumu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.
13. Dále se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. Není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ odvolání. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, dostupný na www.nssoud.cz).
15. V projednávané věci odvolání žalobců směřovalo proti výroku B) rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž správní orgán nepřipustil demontáž stávající krytiny domu, výměnu některých prken střešního bednění a následnou montáž PREFA falcovaných šablon. Žalobci v odvolání konkrétně namítali, že stávající krytina je v současné době již nefunkční a na hranici životnosti, přičemž dle žalobců byla krytina nekvalitní už od počátku. Poukázali přitom na časté a nákladné opravy, které si střecha domu vyžádala. Nesouhlasili dále se závěrem, že nová krytina může vizuálně narušit urbanistickou strukturu památkově chráněného území, neboť tato krytina je používána i v jiných památkových zónách a památkově chráněných objektech jak v České republice, tak v zahraničí. Tvrdili, že urbanismus Městské památkové zóny Krupka byl již narušen střechami sousedních domů. Argumentovali rovněž tím, že polovina střechy domu je vidět pouze z vyhlídky hradu Krupka a nelze rozpoznat, jaké šablony jsou na střeše použity. Poukázali na skutečnost, že v průběhu staletí se krytina neustále měnila a byla odlišná od krytiny kostela Sv. Ducha. S ohledem na neustálý vývoj střešních krytin měli za to, že nelze trvat na krytině, která nedostatečně chrání nemovitost a je materiálově překonána.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl žádné vlastní argumenty založené na skutkovém a právním hodnocení dané věci, jimiž by početné námitky žalobců vyvrátil, pouze rekapituloval průběh řízení před správním orgánem I. stupně, obecně uvedl, že žalobci ohledně nutnosti oprav nedoložili žádný doklad ani závazné stanovisko a podotkl, že žádný druh střešní krytiny není bezúdržbový. Žalovaný toliko obecně konstatoval, že prvoinstanční orgán vycházel ze spolehlivě zjištěných skutečností, jednal v souladu se zákonnými normami a rozhodoval s ohledem na to, aby ve skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly a byl chráněn veřejný zájem.
17. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není zřejmé, na základě jakých úvah žalovaný k takovému závěru dospěl. Žalovaný též vůbec nereagoval na odvolací námitky žalobců týkající se toho, že nová krytina nemůže vizuálně narušit urbanistickou strukturu památkově chráněného území, že jimi navrhovaná krytina je používána i v jiných památkových zónách a památkově chráněných objektech jak v České republice, tak v zahraničí, že v průběhu staletí se krytina neustále měnila a byla odlišná od krytiny kostela Sv. Ducha a že současná doporučená krytina není svou kvalitou schopna nahradit střešní krytinu, která se používala v minulém a předminulém století. Soud směrem k žalovanému rovněž podotýká, že vyjádřením k žalobě nelze napravit nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, dostupný na www.nssoud.cz).
18. Jelikož se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádným způsobem nevypořádal s odvolacími námitkami žalobců, přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

při vázanosti právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. ve věci znovu rozhodne a své rozhodnutí řádně a úplně odůvodní, tedy řádně vypořádá všechny odvolací námitky žalobců s uvedením náležitých skutkových zjištění a právních úvah, které jej k jeho závěrům vedly.

19. V důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání pro procesní vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud nepřikročil k přezkumu námitek žalobců, které se týkaly zjištěného skutkového stavu, neboť by to bylo předčasné.
20. Vzhledem k tomu, že žalobci a) a b) měli ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jim do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě ve výši 6 048 Kč odpovídající zaplaceným soudním poplatkům ve výši 6 000 Kč (2x 3 000 Kč za žalobu) a poštovnému za zaslání žaloby soudu ve výši 48 Kč. Jiné náklady žalobci nahradit nepožadovali, ani jim podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. března 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.